explosió d´una magrana

PAU ESPARCH

TSílvia Pérez Cruz & Raül fernandez
D Divendres, 29 d'agost. Teatre
El Jardí (Figueres). Festival Acústica.

ornar de vacances no és fàcil i per als músics tampoc. Sílvia Pérez Cruz i Raül Fernández, Refree, van posar fi al seu descans estival el divendres, amb un concert atípic que va omplir el teatre de Figueres. Feia dies que havia penjat el cartell d'entrades exhaurides i el públic tenia ganes de conèixer la unió de la cantant de Palafrugell amb el guitarrista barceloní, que s'immortalitza en el disc granada (Universal, 2014).

El concert no va començar amb bon peu. Les tres primeres cançons, amb una Pérez Cruz estranya, van deixar el públic confós. Fins i tot Refree va arribar a preguntar a la cantant si es trobava bé. Ella va respondre que portava molts dies sense cantar, que tenia unes ganes boges de fer-ho i que estava emocionada. Tot i això, a la quarta melodia es va produir un altre sotrac.

La fusió entre la veu dolça de Pérez Cruz i la guitarra trencadora de Fernández no va ser ben rebuda per una dona del públic, que va aprofitar un dels silencis de la cançó per queixar-se del volum de la guitarra. Segons ella, estava massa alta. Malgrat el comentari, perceptible per a tothom, els dos músics van fer un esforç per acabar la cançó. Quan el públic va aplaudir, més que mai, es va apreciar la tensió que es respirava a l'escenari, especialment per part de Refree.

Pérez Cruz va treure ferro a la situació dient que "les orelles de cadascú són diferents" i va advertir que interrompre una melodia "espanta" els artistes. També va aprofitar per explicar que la sonoritat dels seus temes equival al contrast d'una magrana. "És la part més dolça i explosiva de la fruita", va assegurar, deixant clar que transgredeix els seus anteriors treballs. "Quan proves una cosa nova, potser al principi no t'acaba d'agradar. Però al final t'adones que has tastat una cosa diferent", va sentenciar la cantant.

Fos el que fos, la versió de Hymne à l'amour d'Édith Piaf va tirar endavant el concert, que amb un toc de jazz va començar a congeniar assistents i músics. Sobretot amb Mercè, de Maria del Mar Bonet, que va confirmar que al públic li agradava el gust de la magrana de Pérez Cruz i Fernández. A partir de llavors, tot va rodar. El concert va incloure un avanç de l'homenatge a Albert Pla i també va recordar Peret.

L'audició havia d'acabar quan el públic estava en auge. Per això Pérez Cruz i Refree van regalar la seva versió de Rehab d'Amy Winehouse i Single ladies de Beyoncé, que els dos van acabar cantant. Un duo que va deixar entreveure el seu camp a recórrer en un futur.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/08/31/explosio-duna-magrana/685502.html?utm_source=rss